

УДК 332.14;504.75.06

С.В. Галицький¹, М.П. Галушак²

¹Державна екологічна інспекція у Тернопільській області

²Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ІННОВАЦІЙНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

S. Halytskyi, M. Halushchak

INNOVATIVE MANAGEMENT TECHNOLOGIES IN THE ACTIVITIES OF PUBLIC AUTHORITIES IN UKRAINE

На сьогоднішній день запровадження інновацій в державне (публічне) управління відбувається шляхом втілення нових форм і методів роботи виконавчої влади та місцевого самоврядування, нових управлінських технологій, підходів та інструментів, покликаних, з одного боку, удосконалити саму систему публічного управління, а з іншого, – забезпечити суспільний розвиток. Інноваціями у публічному управлінні можуть бути новостворені або реформовані організаційні структури, механізми управління розвитком суспільства і територій, нові підходи щодо взаємодії владних органів з громадськістю та бізнесом, тощо. Якість запровадження інновацій у публічне управління потребує належного нормативно-правового, науково-методичного, інформаційного, кадрового, мотиваційного та фінансового забезпечення.

Для виходу із трансформаційної кризи українському суспільству необхідна сучасна ефективна система публічного управління. Завдання полягає у створенні цілісної системи організаційних відносин, які б забезпечили ефективні взаємовідносини її компонентів, необхідну координацію і субординацію між ними.

Інноваційний розвиток породжує певні особливості щодо встановлення цілей і стратегічного бачення напрямків розвитку системи публічного управління, модифікує завдання управлінського апарату. Інноваційна діяльність різко підвищує роль державного службовця як менеджера прогресивних змін, а він сам, його кваліфікація, здібності і професійні вміння стають визначальними чинниками адміністративної реформи. При цьому також перебудовуються інструментарій управлінських дій і процедури прийняття управлінських рішень. У ході втілення інновацій впроваджується персоніфікація суб'єктів інноваційних процесів на основі розподілу функцій, встановлюються прерогативи використання результатів як окремих інновацій, так і результатів інноваційної діяльності загалом.

Оскільки всі чинники визначального впливу на інноваційні процеси у публічному управлінні реалізуються через діяльність державного службовця, суб'єктний аспект управлінських інновацій породжує необхідність змін в управлінні персоналом органів влади. Управлінські інновації значно ускладнюють роботу державних службовців, вимагають від них нових навичок та більш високих компетенцій. Як засвідчує досвід, інноваційні процеси є ефективним засобом професійного та особистісного зросту працівників публічних установ. Особливо цьому сприяє делегування повноважень і викликане ним скорочення повноважень вищих владних рівнів. Запровадження управлінських інновацій змінює поведінку державного службовця як носія нововведень.

Отже, інновації мають стати засобами вирішення управлінських та соціальних проблем у системі публічного управління. Суб'єкти публічного управління зацікавлені в їх впровадженні необхідністю адаптації до потреб суспільства та і отримання певної вигоди від результатів інноваційної діяльності.